

Trúgví Ártíng, stjóri á ídnaðargrunninum

Tað stendur nógv á

- Broytist gongdin ekki, so er tað klárt, at vit eisini kunnu koma í trupulleikar, sigur Trúgví Ártíng, stjóri, ið m.a. umsitur 92 milliónir krónur í uttanlandslán, ið landskassin veðheldur fyri

Roknskapurin hjá menningargrunninum visti sum kunnugt eitt minus uppá útvið 30 milliónir krónur fyri 1991, - bæði á rakstrinum og fíggarstøðuni.

Ídnaðargrunnurin er í lótni í holt við at gera roknskap. Hann verður liðugur síðst í februar.

Klára okkum í ár

Trúgví Ártíng, stjóri, sigur, at hann vil ikki nevna nøkur tøl fyrr enn tey fírliggja.

- Búskaparstøðan ávirkar øll í landinum, eisini okkum, og eg kann siga so mikið, at tað stendur nógv á hjá okkum, sigur Trúgví.

Likviditeturin er hampuligur, og tí fer grunnurin at klára sínar skyldur í ár. Hvussu verður framyvir er meiri ívassamt.

Einki um fíggarlógina

- Broytist gongdin ekki, so er tað klárt, at vit eisini kunnu koma í trupulleikar, leggur grunnsstjórin aftrat og visir samstundis á, at grunnurin - mótvegis menningargrunninum - hevur ongantið fingið pening av fíggarlógini.

Trúgví Ártíng sigur, at í 1989 hevði grunnurin eina eginogn, ið var væl oman fyri 50 milliónir krónur.

- Sum tíðirnar eru nú, so er greitt, at tað verður etið burturav henni, sigur Trúgví.

Eyðsædd gongd

Hvussu stór hon var við árslok vil hann ikki upplýsa.

- Nýggja nevndin er í holt við roknskapin, og tað

er klárt, at hon vil seta virðini á veðrættum lægri heldur enn hægri, so einki fer at koma óvart á hana í tíðini, sum kemur, sigur Trúgví.

Í 1989 visti beinleiðis rakstrarúrslitið eitt pluss uppá nýggju milliónir krónur; tá avsetingar ímóti tapi, avskrivningar o.a. varð tikið við var úrslitið framvegis positivt: 5,2 milliónir krónur.

Frá pluss til minus

Í 1990 vóru ringu tíðirnar vorðnar sjónskar í roknskapinum. Hóast beinleiðis raksturinn visti eitt pluss uppá 8,8 milliónir krónur, so fingi avsetingar ímóti tapi, avskrivningar o.a. úrslitið at fara niður um null-strikuna: minus 1,7 milliónir krónur stóð á niðasta reglu.

Ein onnur mynd av broyttu gongdini er, at meðan grunnurin fyrst í áttatiárunum lænti útvið 50 milliónir út árliga, so var hetta talið 11 milliónir krónur í 1990 og 6-7 milliónir krónur í fjør.

Stór skomm

- Útláni eru sjálvsagt ikki stórri enn okkara trúgv upp á evnini hjá vinnulívinum at gjalda rentur og avdrátt, sigur Trúgví.

Ídnaðargrunnurin hevur sjálvur lænt reiðiliga 230 milliónir krónur; av hesum eru 92 milliónir krónur læntar uttanlands, og tær veðheldur landskassin fyri.

- Tað verður ein óbøtlig skomm fyri Føroyar, um landskassin noyðsit at

leggja hetta út, sigur Trúgví Ártíng. ówh

Trúgví Ártíng, stjóri á ídnaðargrunninum. Síðst í februar kann hann leggja roknskapin fyri 1991 fram

Dánjal Tausen, fyrrverandi nevndarlimur í menningargrunninum

Vit bóru ikki orð fyri at siga »ja«

- hóast politikkarar javnan ringdu - so leiðis reint privat - fyri 'at smyrja'

Dánjal Tausen í Sørvági (Jvfl.) sat í nevndini fyri menningargrunnin í 18 ár, av teimum eisini fleiri sum formaður. Fyri góðum ári síðani fór hann úr nevndini.

Mangt skeldið

Hann heldur ikki, at nevndirnar gjøgnum árin hava havt ov nógv lyndi til at siga »ja«.

- Tað bóru vit í hvussu er ikki orð fyri, sigur Dánjal og leggur aftrat:

- Tað vóru nógvir, ið skeldaðu, tí vit vóru so stívir!

Tað almenna aftast

Dánjal sigur kortini, at teir vistu alla tíðina, at tað stóð ikki væl til, tí tað gekk stríðið at fáa pening inn.

- Talan er jú um almennan pening, so tað stendur aftast, tá fólk skulu gjalda, - tað er ein sjúka, tað er bara so, sigur sørvingurin.

Kannaðu málið

Alivinnan vígaði tungt, nú

menningargrunnurin hoknaði. Dánjal sigur, at burtursæð frá, at hetta var ein vinna, ið politikkararnir vildu prioritera, so varð ikki lurtað eftir teimum, tá umsóknir vórðu viðgjørdar.

- Vit kannaðu málið og tóku støðu út frá hesum, sigur fyrrverandi nevndarlimurin í menningargrunninum.

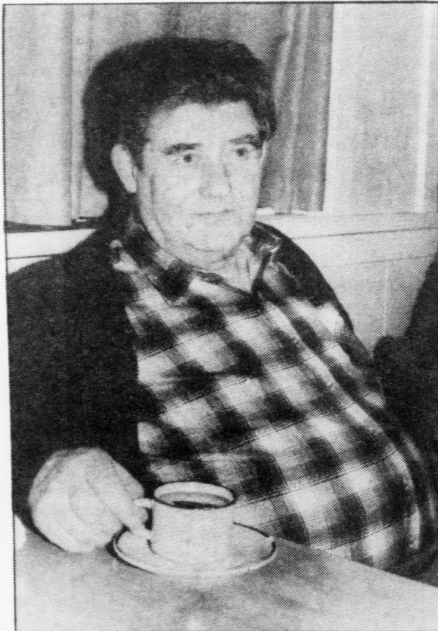
Forsømdu seg ikki

Politikkararnir forsømdu seg kortini ikki, men lótu seg í annan kasjett, tá teir gjørdur vart við seg:

- Tað var meira privat, at teir gjørdur vart við seg. Teir kundu finna uppá at ringja um kvøldarnar og leggja upp til eitt prát um leyst og fast. Men mangan var tað skjótt greitt, hvagar prátið bar, sigur Dánjal, ið minnst eitt ótal av politikkaraprvingum fyri 'at smyrja'.

»Frægari menn enn eg...«

Hann sigur, at við teimum

prísium, sum vóru tá, so var einki lögdi í, at alíumsóknirnar vóru játtaðar.

- Tað var messa alla staðni, at alingin skuldi verða bjargingin, t.d. í nýggjársrøðum, so tað vóru frægari menn enn eg, sum sœu ein menningarmøguleika í alingini, sigur Dánjal.

Garvilt!

Hinvegin bygdu alibrúkinu

út púa vilt, men tá tey bæði fyrstu árin við einum kilo-prísi uppá 100 krónur, vóru av, so var eingin peningur eftir at gjalda rokningina við.

- Og tað hevur eisini ávirkað teirra evni til at gjalda rentur og avdrátt upp á upprunálánini til menningargrunnin, sigur Dánjal Tausen at enda

Menningargrunnurin

Kundi óivað 'lorað' nakað

- sigur Sofus Johannesen, partaeigari í Gjáarsmolt

Menningargrunnurin hevur verið í so harður í sínum innheitingarpolitikki. Hetta heldur Sofus Johannesen, fyrrverandi formaður í smoltalarafelagnum og partaeigari og nevndarformaður í Gjáarsmolt.

- Tá grunnurin hondhevar gjaldfreistarar so knívsskorið, so kemur hann eisini at missa pening, ið hann annars kundi fingið inn, sigur Sofus Johannesen.

Hann heldur, at mark er fyri, hvussu nógv kann 'lorast' og í summum førum er óivað einki annað at gera, enn at krevja smolt- og alistøðir á tvingilssølu.

- Men eg ivist ikki í, at tað eru fleiri føri, har grunnurin kundi havt fingið sín pening, um hann hevði verið knapt

so kontantur í innheitingini, sigur Sofus Johannesen.

ówh